

Afermar comunitats

Dij, 12/05/2022 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

La primera lectura d'aquest diumenge narra l'acabament del primer viatge del projecte missioner de Pau. El text es troba al llibre dels Fets des Apòstols (Ac 14,21b-27).

El primer que crida l'atenció és la gran quantitat de noms de poblacions. Hom hi podria veure simplement una informació a l'estil d'un reportatge o com un diari de missió que va consignant els esdeveniments. Però cal veure-hi més. Al darrere de cada nom geogràfic hi ha una comunitat cristiana, cadascuna amb la seva peculiaritat i personalitat. Comunitats nascudes com a resultat de la tasca evangelitzadora de Pau. Amb el que diem es veu com la comunitat té en aquest passatge un paper important. Fixem-nos que Lluc recorda que Pau i Bernabé foren enviats per la comunitat d'Antioquia de Síria a evangelitzar. Ara tornen a la comunitat que es reuneix expressament per rebre informació dels resultats aconseguits. Pau i Bernabé no informen a una autoritat superior a qui cal retre comptes, sinó que comparteixen el que han fet amb la comunitat.

També crida l'atenció que Pau i Bernabé tornin a Antioquia passant per aquelles ciutats on han estat rebutjats i perseguits: Antioquia de Pisídia (13,50), Iconi (14,5-6), Listra (14,19-20) comunitats sotmeses a dificultats originades per la confrontació amb els jueus defensors de la llei mosaica. L'anunci de la bona Nova no està exempt de dificultats, ja ho va predir el mateix Jesús (Lc 21,12-18). El mateix Pau en les seves cartes detalla les contrarietats i dificultats de la seva missió (1Co 4,11-13; 2Co 4,8-9; 6,4-10; 11,23-33; 12,10; Rm 8,35-36). Pau i Bernabé escullen el camí més complicat per tornar a Antioquia, hi havia rutes més fàcils i menys perilloses; en això segueixen l'exemple de Jesús que anà a Jerusalem passant per Samaria, el camí més dificultós (Lc 9,52s).

"A cada església van designar-hi responsables que les presidissin" (v.23). El terme grec traduït per responsables és "presbyteroi" que vol dir ancians o homes d'edat avançada. Hi he versions que al traduir usen el terme preveres. Traduir "presbyteroi" per responsables és una traducció interpretativa. De fet ni en les seves cartes autèntiques ni en les deuteropaulines l'apòstol Pau no parla mai ni de preveres ni d'ancians. A 1Te parla dels que "treballen entre vosaltres" que es podrien considerar com una mena de dirigents. A Fl 1,1 parla de bisbes i diaques però no d'ancians, reflectint la situació existents de les comunitats receptores de les cartes pastorals on sí es mencionen els bisbes i diaques (Tt 1,5; 1 Tm 5,17-19), càrrecs propis d'un model d'organització eclesial més propi del s. II. El que passa és que qui escriu el llibre dels fets dels Apòstols és Lluc i aquest, quan es tracta de la direcció de comunitats els més probable és que estigui pensant en l'estil de direcció de les comunitats palestinenques que es regien per un consell d'ancians, estil de direcció inspirat en les sinagogues jueves on un consell d'ancians exercia el govern d'una sinagoga.

En les cartes que Pau dirigeix a les joves esglésies sorgides de la seva activitat missionera hi ha constància d'una gran diversitat d'estructures organitzatives i formes ministerials. És coherent pensar que a cada comunitat hi havia cristians dedicats a la seva guia i al seu servei. Per Pau el sol fet d'haver rebut l'Esperit pel baptisme facultava qualsevol cristià pel servei i el guiatge, malgrat tot, Pau parla

d'uns ministeris fonamentals encaminats al creixement de la comunitat: apòstols, profetes i mestres (1Co 12,28).

Pel que fa a les noves comunitats sorgides del seu primer viatge missioner: Antioquia de Pisídia, Listra, Iconi, Debre, a Pau li preocupa la consolidació de la fe i la vida d'aquestes i vol ajudar-les en les dificultats i prevenir-les de predicadors forans que les podrien desviar de la fidelitat a l'evangeli. A aquest fi es val de la seva autoritat i presència, de les seves cartes i quan no pot anar-hi hi envia delegats i és coherent pensar que quan aquests no donin abast, s'elegeixin responsables estables i permanents. El plural responsables fa pensar que es tracta d'equips dirigents i d'individus concrets amb tasques de direcció i que es tracti d'elecció fa pensar que tota la comunitat participa de la designació. La consolidació de les comunitats afavorirà el creixement de l'Església.

Diumenge 5é de Pasqua. 15 de Maig de 2022